

В. М. Швайдак,
аспірант, ВНЗ "Національна академія управління", м. Київ

РЕГУЛЯТОРНІ ЗАСАДИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

V. Shvaidak,
PhD student, Kyiv higher educational establishment "National Academy of Management"

REGULATORY PRINCIPLES OF INVESTMENT ACTIVITY INTENSIFICATION

У статті досліджено модифікації інвестиційного розвитку національних економік, спричинені процесами глобалізації. Узагальнено теоретичні положення та практичний досвід реалізації державної інвестиційної політики у високорозвинених та нових індустріальних країнах. Державна інвестиційна політика на сучасному етапі розвитку світової економіки передбачає реалізацію комплексу регуляторних заходів прямої і непрямой дії, спрямованих на активізацію інвестиційної діяльності, забезпечення сприятливого інвестиційного клімату та формування високоукладної конкурентоздатної структури національного господарства. Інвестиційний розвиток зорієнтований на підвищення економічної та науково-технічної ефективності національного господарства та забезпечення соціально і екологічно зорієнтованої інвестиційної діяльності.

З'ясовано, що інвестиційний розвиток в умовах нової економічної реальності має ґрунтуватись на поєднанні механізму ринкового саморегулювання та державного регулювання інвестиційних процесів. Державне регулювання інвестиційного розвитку має здійснюватись на основі кластерного підходу та в межах механізму державно-приватного партнерства. Для цього має запрацювати інвестиційна рада, яка об'єднуватиме фахові зусилля державного управління, наукових установ та бізнесу, та забезпечить умови до репатріації капіталів і деофшоризації економіки.

Регуляторні засади активізації інвестиційної діяльності ґрунтуються на основоположних напрямках грошово-кредитної, бюджетної та податкової політики. Забезпечення достатності і доступності інвестиційних кредитів можливе на основі проведення експансивної грошово-кредитної політики, що включає розширення грошової пропозиції, поступове зниження облікової ставки НБУ з комплементарним нівелюванням інфляційних процесів. Бюджетна інвестиційна політика має забезпечувати державні інвестиції та формування бюджетів розвитку в площині децентралізації влади. Реалізація активної інвестиційної політики ґрунтується на імперативах зниження податкових ставок та надання обґрунтованих податкових пільг пріоритетним секторам інноваційної діяльності та інвестиційно активним підприємствам реального сектору економіки.

The article deals with the modification of the investment growth of national economies caused by globalization processes. Theoretical principles and practical experience of implementing the state investment policy in developed and New industrial countries are summarized. The state investment policy at the current stage of development of the global economy involves a host of regulatory measures that have both direct and indirect effect aimed at stimulating investment activity, providing a favourable investment climate, and forming a multiplex competitive structure of the national economy. Investment development is geared towards boosting the economic, scientific and technical efficiency of the national economy and ensuring socially and environmentally oriented investment activities.

It has been found that investment development in the conditions of new economic reality should be based on the market self-regulation mechanism combined with the state regulation of investment processes. The state regulation of investment development should be based on the cluster approach and within the public-private partnership mechanism. To implement this task, an investment council should be created to coordinate professional efforts of state administration, scientific institutions, and business, as well as to provide proper conditions for capital repatriation and economy deoffshorization.

Regulatory principles of investment activities intensification are based on fundamental directions of monetary and credit, fiscal and tax policies. Ensuring the sufficiency and availability of investment loans is possible owing to extensive monetary and credit policy including the increase of money supply, gradual cuts in NBU (the National Bank of Ukraine) discount rate, along with complementary levelling of inflation processes. The budget investment policy should ensure state investments and budgeting in the sphere of power decentralization. Implementation of the active investment policy is grounded on the imperatives of tax reduction and provision of reasonable tax abatements for priority innovation sectors and enterprises of the real economy sector that actively invest.

Ключові слова: регуляторні засади, державна інвестиційна політика, інвестиційний розвиток, інвестиційна діяльність, державне регулювання інвестиційної діяльності.

Key words: regulatory principles, state investment policy, investment development, investment activities, government regulation of investment activities.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

У постіндустріально-інформаційній економіці знання, інвестиції та інновації є основними рушіями економічного зростання. Вклад інвестицій в економічне зростання у високорозвинених країнах сягає 60 відсотків, а процеси нарощування інвестиційної діяльності в поєднанні з ефективною державною регуляторною політикою дозволяють сформувати високотехнологічну й конкурентоздатну національно-господарську систему.

В Україні для виходу на рівень ВВП 1990 року (за нинішніх темпів реформування економіки) знадобиться 40—45 років. При зростанні ВВП на 3 % щорічно, рівня ВВП 1990 року буде досягнуто у 2033 р., у 4 % — в 2029 році. За моделі відстаючого зростання, що складалась в Україні у 2014—2015 роках, задля виходу на траєкторію сталого економічного розвитку необхідно забезпечити щорічні темпи зростання ВВП на рівні 7—10 % [1]. На цьому фоні відсутність позитивних зрушень в інвестиційній діяльності, негативна динаміка капітальних інвестицій та прямих іноземних інвестицій як джерел економічного зростання зумовлюють необхідність проведення активної інвестиційної політики.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематиці державного регулювання інвестиційною діяльністю України присвячені праці таких вітчизняних вчених, як: О. Амоша, Ю. Бажал, В. Бакуменко, О. Власюк, В. Геєць, М. Єрмошенко, І. Жилияєв, Т. Ковальчук, І. Лукінов, Т. Майорова, В. Мартиненко, А. Олешко, А. Пересада. Теоретико-методологічні засади інвестиційної діяльності досліджені у працях таких зарубіжних вчених: Л.І. Абалкін, Г. Александер, Р. Гільфердінг, Л. Дж. Гітман, В. Л. Іноземцев, М. Кастельс, Дж.М. Кейнс, Я. Корнаї, Д. Норт, А. Ріх, П. Самуельсон, Дж. Стігліц, Й. Шумпетер.

Однак, за наявності значного масиву теоретико-методологічних доробок, практична реалізація регуляторних засад в інвестиційній діяльності не дає бажаного результату щодо економічного зростання національної економіки.

МЕТА СТАТТІ

Мета статті — розробка напрямів удосконалення регуляторних засад активізації інвестиційної діяльності в Україні.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Інвестиційний розвиток національної економіки забезпечується ефективним поєднанням механізму ринкового саморегулювання та державним регулюванням. Державна інвестиційна політика — це регулювання інвестиційної діяльності з метою реалізації цілей економічної, науково-технічної та соціальної політики; комплекс економічних, організаційно-правових та інших заходів держави, спрямованих на створення сприятливого інвестиційного клімату, структурну перебудову, підвищення ефективності національної економіки; комплекс правових, адміністративних та економічних заходів держави щодо поширення та активізації інвестиційних процесів; цілеспрямована діяльність держави для мобілізації інвестиційних коштів на організацію відтворення матеріальних і духовних благ у суспільстві [2, с. 273]. Традиційно в економічній літературі визначено два різновиди інвестиційної політики — активна і пасивна. Активна інвестиційна політика передбачає державну підтримку структурної перебудови, державне інвестування та створення державних преференцій для інвестиційно активних суб'єктів господарювання шляхом використання переважно прямих методів державного регулювання. Пасивна інвестиційна політика, що притаманна для високорозвинених ліберальних (неоліберальних) економік, ґрунтується на імперативах невтручання

Таблиця 1. Окремі макроекономічні показники України

Показник	Приріст/зниження, % до попереднього періоду, без урахування АР Крим, м. Севастополь (2012 – 2016 роки) і зони проведення АТО (2014 і 2016 роки)				
	2012	2013	2014	2015	січень – вересень 2016 року
ВВП реальний	0,2	0,0	-6,8	-9,9	2,0
Обсяг промислової продукції	-0,7	-4,3	-10,7	-13,4	2,0
Обсяг продукції сільського господарства	3,9	13,6	2,2	-4,8	0,9
Оборот роздрібної торгівлі	11,6	5,9	-9,6	-20,7	3,3
Індекс цін виробників промислової продукції (грудень до грудня попереднього року)	0,3	1,8	31,8	25,4	22,1 (вересень до грудня)
Індекс споживчих цін (грудень до грудня попереднього року)	-0,2	0,5	24,9	43,3	6,4 (вересень до грудня)
Реальні наявні доходи населення	13,6	5,3	-8,4	-22,2	7,3
Реальна заробітна плата	14,4	8,2	-6,5	-10,8	9,1
Капітальні інвестиції	8,3	-7,9	-24,1	-1,7	16,4
Прямі іноземні інвестиції в Україну, наростаючим підсумком з початку року	9,6	6,3	-19,5	-5,2	6,2
<i>Рівень інвестування економіки</i>					
Співвідношення капітальних інвестицій до ВВП, %	20,8	18,4	12,9	12,7	-
<i>Динаміка ВВП до 1990 року</i>					
Індекс фізичного обсягу ВВП, у % до 1990 року	69,5	68,6	59,7	56,7	-

Джерело: складено за даними Державної служби статистики України.

держави в інвестиційну діяльність та створення загальних правил гри для всіх суб'єктів господарювання. Зазвичай економіки зі "слабкими" інститутами та відстаючою моделлю економічного зростання потребують проведення активної інвестиційної політики із застереженням, що надмірне державне втручання перешкоджає економічній діяльності підприємницьких структур та призводить до тінізації економіки.

Економіка України протягом 2014 – 2015 рр. демонструвала стрімке падіння (табл. 1), основними причинами якого стала політико-економічна дестабілізація, втрата цілісності та розрив структурно-функціональних зв'язків внаслідок анексії АР Крим та проведення АТО, відсутність стратегічного бачення участі держави в глобальному переформатуванні світогосподарського устрою, подальша тінізація та олігархізація бізнесу.

Рівень інвестування економіки впав до 12,7 %, коли для нормального відтворення макроекономічних процесів він має становити не менше 25 %, а рівень зношеності основних засобів у промисловості сягнув 76,5 % і знаходиться за критичним пороговим значенням у 60 відсотків. Фондовий ринок України не виконує інвестиційну функцію, забезпечення якої можливе шляхом впровадження практики цільового випуску ОВДП на фінансування інвестиційних проєктів, заохочення суб'єктів біржової діяльності до операцій з ОВДП з комплементарним удосконаленням механізму їх випуску і обігу [3, с. 84].

Процеси активізації інвестиційної діяльності комплексно взаємопов'язані зі створенням сприятливого інвестиційного клімату держави, що являє собою сукупність полі-

тичних, правових, інституційних, екологічних, економічних, фінансових та соціальних умов функціонування національної економіки, які забезпечують її інвестиційну привабливість і сприяють інвестиційній діяльності вітчизняних та іноземних інвесторів. За результатами міжнародного рейтингу — індексу глобальної конкурентоспроможності 2016—2017 рр., проведеного Всесвітнім економічним форумом, позиції України у рейтингу глобальної конкурентоспроможності останніми роками погіршуються по багатьох параметрах або немає їх динамічних позитивних зрушень [4]. У 2016 році Україна погіршила свої позиції на 6 пунктів — з 79-ої серед 140 країн у 2015 році до 85-ї серед 138 країн світу (вищу сходинку зайняла Намібія (84 місце) нижчу — Греція (86 місце), Росія — на 43 місці). Втрати конкурентних позицій України становили за 7 з 12 складових. Найбільше падіння відбулось за такими складовими: "ефективність ринку праці" — мінус 17 позицій, "розвиток фінансового ринку" — мінус 9 позицій, "охорона здоров'я та початкова освіта" — мінус 9 позицій. На останньому місці з-поміж 138 оцінюваних країн Україна знаходиться за міцністю банків, на 137 — за регулюванням фондових бірж, на 136 — за інфляційними змінами і на 134 — за якістю доріг. Невисока оцінка інвестиційного клімату України і у таких рейтингах як International Business Compass, Doing Business тощо. А визнання України найбільшій країною Європи з добробутом пересічного дорослого у 1437 дол. [5] суттєво знижує інвестиційну привабливість економіки з боку іноземних інвесторів.

Крім того, існує усталена тенденція до падіння рівня інвестиційно-інноваційної безпеки, що загро-

Таблиця 2. Динаміка рівня економічної безпеки національної економіки та її функціональних складових

Функціональні складові економічної безпеки національної економіки	Значення рівня економічної безпеки за роками (max=1)							
	2000	2005	2008	2009	2010	2013	2014	2015
Макроекономічна	0,289	0,393	0,396	0,174	0,346	0,300	0,182	0,125
Продовольча	0,479	0,411	0,328	0,600	0,609	0,650	0,728	0,664
Зовнішньоекономічна	0,599	0,585	0,425	0,524	0,484	0,463	0,477	0,392
Енергетична	0,512	0,464	0,554	0,542	0,531	0,578	0,579	0,580
Інвестиційно-інноваційна	0,686	0,454	0,554	0,391	0,376	0,518	0,456	0,439
Соціально-демографічна	0,516	0,446	0,463	0,472	0,448	0,432	0,408	0,424
Фінансова	0,384	0,665	0,544	0,398	0,396	0,384	0,229	0,252
Виробнича	0,521	0,438	0,485	0,412	0,373	0,417	0,347	0,355
Екологічна	0,490	0,500	0,790	0,750	0,630	0,480	0,520	0,608
Інтегральний індекс економічної безпеки	0,497	0,482	0,499	0,474	0,467	0,474	0,442	0,431

жує економічній безпеці держави загалом (табл. 2) [6].

З огляду на наявність негативних тенденцій в інвестиційному розвитку України та низький вплив державної регуляторної політики на інвестиційну діяльність регуляторні засади активізації інвестиційної діяльності мають бути адаптовані до нової економічної реальності. У цьому контексті на регуляторні засади активізації інвестиційної діяльності — це сукупність принципів, правил, норм, методів, важелів та інструментів, що призначені регулювати поведінку інституційних одиниць та суб'єктів господарювання з метою забезпечення сталого економічного розвитку в умовах нестійкого глобального середовища.

На засадах державно-приватного партнерства має запрацювати Національна інвестиційна рада, основними завданнями якої є:

розроблення пропозицій щодо стимулювання та розвитку інвестиційної діяльності в Україні, формування привабливого інвестиційного іміджу України, у тому числі з урахуванням найкращої міжнародної практики; сприяння формуванню основних напрямів державної політики щодо поліпшення інвестиційного клімату в Україні; напрацювання пропозицій щодо стратегічних напрямів розвитку інвестиційного потенціалу України, стимулювання іноземних та національних інвестицій в розвиток економіки держави;

вивчення ініціатив та потенційних пропозицій щодо інвестиційних проектів, а також практики взаємодії суб'єктів інвестиційної діяльності з державними органами;

аналіз та узагальнення проблем, які перешкоджають інвестуванню в економіку України, підготовка пропозицій щодо шляхів їх вирішення, зокрема щодо заходів зі сприяння захисту прав інвесторів;

участь в опрацюванні проектів актів законодавства з питань інвестиційної діяльності [7].

Основними напрямками вдосконалення регуляторних засад активізації інвестиційної діяльності є наступні.

1. Потребує запровадження механізм використання зовнішніх запозичень на інвестиційні цілі. У противагу, зростання залежності від кредитування міжнародними інституціями, посилення диктату з боку МВФ щодо реформування економіки і фінансів призвели до прийняття управлінських рішень, зорієнтованих на виконання поточних боргових зобов'язань із нехтуванням потреб інвестування довгострокового соціально-економічного розвитку.

2. У контексті забезпечення економічної безпеки держави та її інвестиційної складової ключовим національним інтересом має стати відстоювання позицій України на міжнародній арені та протистояння хвилячці налаштованим транснаціональним та олігархічним угрупованням, дії яких спрямовані на непатріотичне збагачення, що не відповідає інтересам суспільства. Всупереч теорії та світовому досвіду відбулась надмірна експансія іноземного капіталу в сфері національного господарства, які забезпечують економічну безпеку — насамперед, фінансовий та енергетичний сектори. У національній приналежності залишився єдиний стратегічно важливий економічний ресурс — земля: близько 25% чорноземів світу знаходиться на території України, а площа сільськогосподарських угідь сягає 43 млн га (72% від загальної території країни). Також, враховуючи ситуацію з "Brexit" (виходом Великої Британії з Європейського Союзу), новою хвилею терористичних актів, неконтрольованою міграцією та рецесією в країнах ЄС, можливим сценарієм розвитку подій у довгостроковій перспективі є розпад ЄС, а у короткостроковій — суттєвий занепад європейської економіки, перші симптоми якого вже відчутні для українських експортерів та у фінансовій й інвестиційній сфері. За таких обставин не доцільно майбутнє України безальтернативно пов'язувати з асоціативним членством і вступом до ЄС. Україна має налагодити взаємовигідні торговельно-економічні відносини з ЄС на засадах лобювання національних економічних інтересів та диверсифікації експортної діяльності [8].

3. Підвищення інвестиційного потенціалу держави можливе за умови максимально ефективного механізму трансформації внутрішніх заощаджень в інвестиції. Для цього необхідно забезпечити акумулювання внутрішніх заощаджень у фінансовій системі та їх ефективний перерозподіл у вигляді інвестицій на користь стратегічно важливих структуроформуючих секторів національного господарства. Перешкодою до реалізації цього заходу є катастрофічне зниження довіри населення до зберігання заощаджень у банківських установах, падіння рівня реальних доходів населення, наявність значної заборгованості із виплати заробітної плати, невизначеність валютно-курсової політики держави та непередбачуваність інфляційних процесів [9, с. 20 — 21].

4. Активізація інвестиційної активності можлива за умови проведення експансивної монетарної політики, що полягає у розширенні грошової пропозиції, поступового зниження облікової ставки з комплементарним застосуванням немонетарного механізму протидії інфляційним процесам. Потребує впровадження механізм цільового випуску облігацій внутрішньої державної позики під пріоритетні інвестиційні проекти та встановлення державних преференцій щодо інвестиційного кредитування бізнесу. Це дозволить розширити доступ бізнесу до кредитних інвестиційних ресурсів за прийнятними умовами і відсотковими ставками [10].

5. Необхідним є проведення виваженої державної регуляторної політики деофшоризації, спрямованої на стимулювання суб'єктів господарювання до репатріації капіталів та недопущення виведення капіталів в офшорні зони. Стимулювання бізнесу до репатріації капіталу як процесу повернення раніше виведених за межі країни фінансових ресурсів має включати податкові канікули та пільги для інвестиційної діяльності за рахунок репатрійованих коштів, а також запровадження дієвого механізму захисту приватних фінансів у банківській системі України.

6. В Україні доцільним є впровадження кластерного підходу в державній інноваційно-інвестиційній політиці шляхом застосування таких інструментів підтримки інноваційних кластерів: а) надання субсидій, безпроцентних інвестиційних кредитів на створення нової продукції та технологій; б) зниження податкового навантаження на кластерні підприємства шляхом звільнення від оподаткування податком на прибуток підприємств, які інвестують в інновації, та виключення витрат на НДДКР з бази оподаткування; в) надання цільових дотацій на науково-дослідні роботи; г) формування механізму державного замовлення на інноваційну продукцію, що випускається в межах кластерів; д) запровадження державних кластерних програм, що включатимуть заходи зі стимулювання міжнародного кластерного співробітництва, прогновної оцінки ефективності кластерних утворень, фінансування іннова-

ційної діяльності, підтримки нових кластерних галузей, координації взаємодії між потенційними учасниками кластеру. Першочерговим завданням реалізації інноваційно-інвестиційної політики є розбудова інноваційно-виробничих кластерів у агропромисловій і харчовій галузі, деревообробній, текстильній промисловості, військово-промислому комплексі, авіа-, ракетобудуванні.

ВИСНОВКИ

В умовах обмеженості фінансових ресурсів національної економіки реалізація регуляторних засад активізації інвестиційної діяльності має здійснюватись у поєднанні з комплексом заходів макроекономічної політики щодо покращення інвестиційного клімату держави та її гідного позиціонування у глобальному економічному просторі.

Регуляторні засади активізації інвестиційної діяльності передбачають започаткування державних управлінських інституцій на засадах механізму державно-приватного партнерства та формування інвестиційної стратегії, що включатиме акумулювання й ефективний перерозподіл фінансових ресурсів фінансово-промислових груп, домогосподарств та держави на цілі забезпечення сталого економічного розвитку й переходу до випереджаючої моделі постіндустріально-інформаційного зростання.

Література:

1. Для вихода на уровень 90-х годов Украине понадобится 45 лет. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://news.finance.ua/ru/news/-/392783/dlya-vyhoda-na-uroven-90-h-godov-ukraine-ponadobitsya-45-let>
2. Енциклопедичний словник з державного управління / Уклад.: Ю.П. Сурмін, В.Д. Бакуменко, А.М. Михненко та ін.; за ред. Ю.В. Ковбасюка, В.П. Трошинсько-го, Ю.П. Сурміна. — К.: НАДУ, 2010. — 820 с.
3. Олешко А.А. Трансформація державної політики фінансової безпеки України / А.А. Олешко // Зб. матер. Міжнар. наук.-практ. конф. "Світові тенденції та перспективи розвитку фінансової системи України", 29 — 30 жовтня 2016 р. / Київський національний університет імені Тараса Шевченка. — К., 2016. — 284 с. — С. 82—84.
4. The Global Competitiveness Report 2016 — 2017 [Електронний ресурс] / World Economic Forum. — Режим доступу: <http://www.weforum.org/reports>
5. Research Institute Thought leadership from Credit Suisse Research and the world's foremost experts. Global Wealth Databook 2015 / Credit Suisse [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://publications.credit-suisse.com/tasks/render/file/index.cfm?fileid=C26E3824-E868-56E0-CCA04D4BB9B9ADD5>
6. Тимошенко О.В. Регуляторні засади забезпечення економічної безпеки національної економіки: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора екон. наук: спец. 08.00.03 — економіка та управління національним господарством / О.В. Тимошенко. — К.: ВНЗ "Національна академія управління, 2016. — 42 с.
7. Указ Президента України "Питання Національної інвестиційної ради" від 29 серпня 2016 року № 365/2016 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
8. Тимошенко О.В. Економічна безпека національної економіки в умовах глобалізації: монографія / О.В. Тимошенко. — К.: ТОВ "Наш Формат", 2016. — 384 с.

9. Олешко А.А. Макроекономічні диспропорції у процесах трансформації заощаджень в інвестиції [Текст] / А.А. Олешко // Секторальні асиметрії розвитку національної економіки: механізми подолання в умовах нових викликів та факторних обмежень: зб. матеріалів доп. Всеукр. наук. internet- конф. з міжнар. участю [м. Тернопіль, 29 трав. 2015 р.] / Редкол.: Т.Л. Желюк, А. Зелінська, Г. Л. Монастирський [та ін.]; відп. за вип. А.Ф. Мельник. — Тернопіль: Тайп, 2015. — С. 19—21.

10. Швайдак В.М. Макроекономічне регулювання банківського інвестиційного кредитування / В.М. Швайдак // Економіка та держава. — 2014. — № 1.

References:

1. "To reach the level of 90-ies of Ukraine will need 45 years", available at: <http://news.finance.ua/ru/news/-/392783/dlya-vyhoda-na-uroven-90-h-godov-ukraine-ponadobitsya-45-let>
 2. Surmin, Yu. P. Bakumenko, V. D. Mykhnenko, A. M. (2010), Entsiklopedychnyy slovnyk z derzhavnoho upravlinnya [Encyclopedic Dictionary of Public Administration], NADU, Kyiv, Ukraine.
 3. Oleshko, A.A. (2016), "Transforming of public policy financial security of Ukraine", Zbirka materialiv Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii [Conference Proceedings of the International Research and Practice Conference], Mizhnarodna naukovo-praktychna konferentsiia [International Research and Practice Conference], Kyiv's'kyj natsional'nyj universytet imeni Tarasa Shevchenka, Kyiv, Ukraine, pp. 82—84.
 4. World Economic Forum (2016), "The Global Competitiveness Report 2016 — 2017", available at: <http://www.weforum.org/reports>
 5. "Research Institute Thought leadership from Credit Suisse Research and the world's foremost experts. Global Wealth Databook 2015", available at: <http://publications.credit-suisse.com/tasks/render/file/index.cfm?fileid=C26E3824-E868-56E0-CCA04D4BB9B9ADD5>
 6. Tymoshenko, O.V. (2016), "Regulatory Framework for Ensuring the Economic Security of the National Economy", Ph.D. Thesis, Economics and Management of National Economy, Higher Educational Institution "National Academy of Management", Kyiv, Ukraine.
 7. President of Ukraine (2016), Decree of President of Ukraine "Issues of the National Investment Council", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/> (Accessed 22 January 2017).
 8. Tymoshenko, O.V. (2016), Ekonomichna bezpeka natsional'noyi ekonomiky v umovakh hlobalizatsiyi [The economic security of the national economy in conditions of globalization], Nash Format, Kyiv, Ukraine.
 9. Oleshko, A.A. (2015), "Macroeconomic imbalances in the process of transformation of savings into investments", Zbirka materialiv Vseukrains'koi naukovo internet-konferentsii [Conference Proceedings of the Ukrainian Research Internet-Conference], Vseukrains'ka naukova internet-konferentsiia [Ukrainian Research Internet-Conference], Ternopil', Ukraine, pp. 19—21.
 10. Shvajdak, V. N. (2016), "Macroeconomic Regulation of Bank Investment Lending", Ekonomika ta derzhava, vol. 1.
- Стаття надійшла до редакції 22.01.2017 р.*